

Regnskovsakvarium. Af Jan Lyngdorf.

Mange af de mest populære fisk vi holder i vores akvarier, er de såkaldte regnskovsfisk. Dette gælder i særdeleshed de mange smukke tetra arter, som desværre for størstedelens vedkommende nu kommer over fra opdrætsstederne i Asien og således aldrig har været i nærheden af deres oprindelige levesteder, nemlig det store Amazoneflods område i Sydamerika.

Lad os nu se hvad der særligt er ved dette vand. Jo, regnskovenes vandløb indeholder vand, hvis hårdhed sjældent overstiger 1 kalkhårdhed (KH) og surhedsværdien (PH) ligger omkring 6.

Det ringe mineralindhold i vandet skyldes, at der så godt som intet opløst mineralstof findes i jorden. Samt, at der i disse områder falder enorme regnmængder.

Hele ækvator rundt er der næsten ingen forskel på regnskovsvand. Så man kan udemærket holde fisk fra de tre verdensdele, (Sydamerika, Asien og Afrika) i samme akvarium.

I regnskovsakvariet skal man altså bruge blødt vand. Det kan godt være vores hjemlige regnvand, men det bør først opsamles efter at det har regnet i et par timer, således at tag og tagrender er blevet skyllet rene for det værste skidt.

Vandet bør så yderligere stå til bundfældning i 2 uger før det tages i brug.

Som bundlag bør bruges 1-3 mm kvartsgrus, da dette er helt neutralt, helt uden nogen form for kalk. I gruset kan man blande noget langtrævlet spagnum for at holde en vis surhedsgrad i vandet.

Denne Juvel cichlide er en flod cichlide fra Afrika.

Et lille akvarium, hvor Kileplet Rasbora'erne rigtig kan vise sig frem.

Der er en lille del af vores akvarieplanter, der ikke kan tåle det bløde og sure vand, men det er et fåtal. De fleste af planterne vil faktisk gro bedre i dette vand, end i postevand. Så bare klø på og skab en flot regnskovsbiotop. Med hensyn til fiskene, er der jo nok at vælge imellem, f.eks. Congotetra, Kongetetra, Neonfisk, Dværg-rasbora, Kilepletbarbe, (som ikke er en barbe, men en Rasbora) og mange mange flere - MEN HUSK - og her kommer vi til en af mine kæpheste; Disse fisk er for det meste stimefisk, og fiskene kommer først rigtig til deres ret, hvis man holder få arter.

Så i stedet for at anskaffe sig et par af hver, af 10 forskellige arter.

Så køb til gengæld en ordentlig sværm af hver, af de få arter I nu vælger.

Hvis det lyder dyrt, så lad være med at købe fisk hver uge, men nøjes med at købe en flok en gang om måneden, indtil I har de fisk I ønsker, der skal gå i jeres akvarium.

Temperaturen i akvariet bør nok ligge omkring 21-23 grader C, det lyder måske nok lidt køligt til f.eks. Rød neon, hvor man jo siger, at de helst skal have 28-30 grader C, men efter mine erfaringer sker der intet, når bare de er i god foderstand.

For planternes vedkommende, er de høje temperaturer til mere skade end gavn. Men husk at gøde jeres regnskovsakvarie planter. Og da de fleste af vore planter optager deres næring igennem rødderne, er det lettest at gøde planterne med depotgødnings tabletter.

Disse presses forsigtigt ned ved rodnettet, - således, at gødningen langsomt frigøres og bliver opsuget af rodnettet til gavn for planten og ikke bare, er i de frie vande til gavn for algerne.

Belysningen i et regnskovsakvarie bør være lidt dunkelt, men ikke mere end at der stadig er rigeligt lys til vores planter. Det man kan gøre er, at skabe den rigtige dunkle junglestemning om aftenen, hvor man normalt især har tid til, at betragte sit levende regnskovsmaleri. Her kan det måske komme på tale, hvis man har flere lysstofarmaturer, at bruge det såkaldte Gro-lux rør, men så anbring det forrest, altså ud imod beskueren. Således, at lysstrålerne reflekteres på fiskenes skæl og på denne måde kan give et meget flot skær i forskellige metallic nuancer.

Rød Neonfisk akvariebiotop

Fisk og planter befinder sig bedst, hvis der er en del vandbevægelse og det opnås let ved brug af en cirkulations filterpumpe.

Disse Diskusfisk ser nu ikke så skræmte ud.

sig op, og ud ad munden spyttede det, en meget fin stime luftbobler fra en lille luftsten, som var monteret inden i skelettet. Effekten var perfekt. Efter udblæsningen sank skelettet så sammen igen.

Men det der tilsyneladelse ærgrede nogle af de ældre dommere mest var, da de jo ikke mente, at man burde have den slags i sit akvarium. Var det at de havde håbet, at alle de brune Discus havde stået som sild i en tønde af bare skræk, i det fjerneste hjørne af akvariet. Men nej, de var da fuld kommen ligeglade.

Min dommer ven sagde dog, at han havde væmmedes ved synet! Men jeg er nu ikke altid enig med mine dommerkollegaer i, at det skal totalt forbydes med anderledes ting end det såkaldte naturlige i vores akvarier.

Så til sidst en slags surt opstøds advarsel!

En af mine dommer kolleger fortalte mig, at han engang havde været over som dommer til en udstilling i Malmø i Sverige. Mens han stod og bedømte et akvarium, var der pludselig noget i et akvarium ved siden af ham, der fangede hans opmærksomhed og han kiggede ind i akvariet, hvor der svømmede nogle brune Discus rundt. Men nede på bunden stak der et selvlysende plastik skelet op af en ligkiste med et blodigt sværd igennem sig.

Men efter ca. 30 sek. skete der det, som havde fanget hans opmærksomhed: - Skelettet rejste

For nok skal det forestille, at vi helst skal prøve, at efterligne det naturlige så meget som muligt, men hvor vil det så være kedeligt.

For det naturlige ville slet ikke være særlig smukt, hvis der blev sat glas rundt om det.

For at vi så derefter skulle havde det stående i en ellers flot stue.

De naturlige omgivelser for vores akvariefisk vil jeg ikke kalde smukke. Nej, men at de er praktiske for vores fisks muligheder for at overleve, det hersker der ingen tvivl om, for det gør de derude.

Det er faktisk sådan, at den eneste rigtige akvariefisk det så er forsvarlig at have i et stueakvarium er en Slørhale. Og hvorfor nu det. Jo, for de almindelige såkaldte akvariefisk, ja ude i naturen svømmer de i større flokke. Ja måske ca. 500 m. op ad floden. Vender som på kommando og svømmer så tilbage igen ned ad floden, for på deres færd, at afsøge vandet for noget spiseligt. Det er de færreste akvarier jeg igennem tiden har set, at denne adfærd kan blive tilgodeset. Det der som reglen sker, er at de bare har ca. 1 m. at svømme frem og tilbage på.

Disneys flotte Slørhaler.

Og fra at holde disse dejlige fisk og så til, at have forskellige kunstige ting, der kan glæde den akvarie ejer, der ønsker at pryde sit akvarium med det, vedkommende synes er smukt. Ja det synes jeg nu ikke andre bør hidse sig særligt meget op over. Det må da til syvende og sidst være den, der ejer akvariet, der bestemmer hvad vedkommende kan lide, at se på og i sit akvarium, eller hvad?

Tænk dog bare på, hvilke mærkelige udseende, mange hundeejere udsætter deres lille vovse for, det er der da ingen der bjæffer over.

Men vores Slørhale, jamen den er jo skabt til vores størrelses akvarier, og med det store forædlings arbejde der er gjort med fiskens finneforlængelser er den jo skabt til vores akvarie forhold. Her har vi jo en fisk med drivanker og slæbetov, så den nu til dags dårlig nok har energi til at svømme ret langt, men er bedre til at svømme op og ned igennem vandet.

Da netop denne fisk er opstået med hjælp fra menneskernes fantastiske avlsarbejde, til at skabe anderledes smukke fisk.

Bare tænk på Walt Disney, for i alle han klassiske vidunderlige film, og når man ser ind i en hall eller en stue, jamen så ser man da altid en guld-fiskebowl med en Slørhale i. Der med ekstra forlængede finner svømme fornøjet rundt.

Hvor mange Scalarer, er der på dette billede ?

Der er 10 stk. Scalarer!

Mange hilsner fra,

Jan Lyngdorf.